

Budapest, 2014. február 5. – **Baán László, a Szépművészeti Múzeum - Magyar Nemzeti Galéria (MNG) főigazgatója (elől) a kissebenedi Keresztelő Szent János templom restaurált szárnyasoltárának sajtóbemutatóján, a Budavári Palota tróntermében 2014. február 5-én.**

Mögötte jobbra Manfred Koller restaurátor, művészettörténész, az osztrák műemléki felügyelőség restaurátor-műhelyének egykori igazgatója. A 16. század elején elkészült monumentális alkotás gyakorta megtorpanó restaurálása hetven évvel ezelőtt kezdődött.

Szerdától újra látható a Magyar Nemzeti Galériában (MNG) a kissebenedi Keresztelő Szent János templom Budapest ostroma idején szétbontott főoltára, a régió múzeumaiban ma őrzött oltárok legnagyobbika.

A monumentális, késő gótikus alkotás 1944 óta a múzeum raktáraiban pihent romos állapotban. Noha restaurálása azonnal megkezdődött, a hetven éve tartó folyamatot másfél éve a Szépművészeti Múzeum és az MNG egyesítése gyorsította fel - idézte fel az alkotás szerdai sajtóbemutatóján az MNG főigazgatója.

Baán László hozzátette: voltak olyan aggodalmak az újraegyesítés előtt, hogy az hosszú időre elodázná, akár el is lehetetlenítené a műtárgy restaurálását. "Éppen az ellenkezője történt: újrászerveztük a munkafolyamatokat, így a főoltár mára ismét bemutatható állapotba került. Dabronaki Béla személyében sikerült megnyernünk egy +sztárrestaurátort+, konzulensnek pedig Manfred Kollert, a korszak egyik legnagyobb szaktekintélyét" - jegyezte meg.

Baán László emlékeztetett arra, hogy a főoltárt a barokk időszakban egyszer már restaurálták, de már korántsem abban a minőségben, ahogy az annak idején létrejött, így az a szakmai döntés született, hogy a barokk átfestéseket eltávolítsák, és visszaállítsák a késő gótikus állapotot.

A munkában a gótikus csipkészetű oromzat és a mozgó szárnyak helyreállítása van még hátra, ezek a főoltár legsúlyosabban károsodott részei. A főigazgató elmondása szerint már az eddigi részek restaurálása során megszületett az a "finom és szakmailag is érvényes kompromisszum", miszerint a megsemmisült részleteket a minél teljesebb élmény elérésével, de hamisítás nélkül adják vissza, színbeli eltéréssel. A munka a tervek szerint 2015 őszére elkészül - közölte.

Török Gyöngyi művészettörténész elmondta, hogy a főoltár bizonyos darabjait külön-külön már

bemutatták az elmúlt évtizedekben, ezek azonban magukban nem tudták érzékeltetni az egész remekmű monumentalitását. Az oltár jelenlegi magassága 410 cm, szélessége 660 cm. A még restaurálás alatt álló oromzattal együtt magassága meg fogja közelíteni a 7 métert, eredeti magassága pedig 11 méter körül lehetett.

A főoltár építése még Mátyás király idején, 1490 körül kezdődhetett, és a mű 1516-ra készülhetett el; életnagyságúnál nagyobb szoboralakjai között feltűnik a templom névadója, Keresztelő Szent János, a táblaképek pedig a Hiszekegy sorait illusztrálják. A középkori mesterek neve nem maradt fenn, de magas színvonalú munkájukból egyértelműen sziléziai és lengyelországi kapcsolatokra lehet következtetni - árulta el Török Gyöngyi.

Manfred Koller arról szólt, hogy egy hasonló nagyságú műalkotás létrehozatala komoly anyagi áldozatokat kívánt a középkori megrendelőktől, akik többnyire a lelki üdvükért aggódó, tehetős városi polgárok voltak.

"Valóságghű szobraival és képeivel a főoltár adatok bőségét nyújtotta a szemlélőknek, akik ezzel könnyen azonosulhattak. Az MNG restaurátorai ezt az üzenetet ma újra megszólaltatták" - hívta fel a figyelmet az Osztrák Műemléki Felügyelőség restaurátor műhelyének egykori igazgatója.

Baán László az MTI kérdésére elmondta, már zajlik az úgynevezett kis gótika gyűjteményi egység átépítése is; a bensőségebb táblaképek, szobrok kiállítóhelye néhány hónap múlva teljesen újraformált térszerkezetben és koncepcióval nyílik meg a közönség előtt.